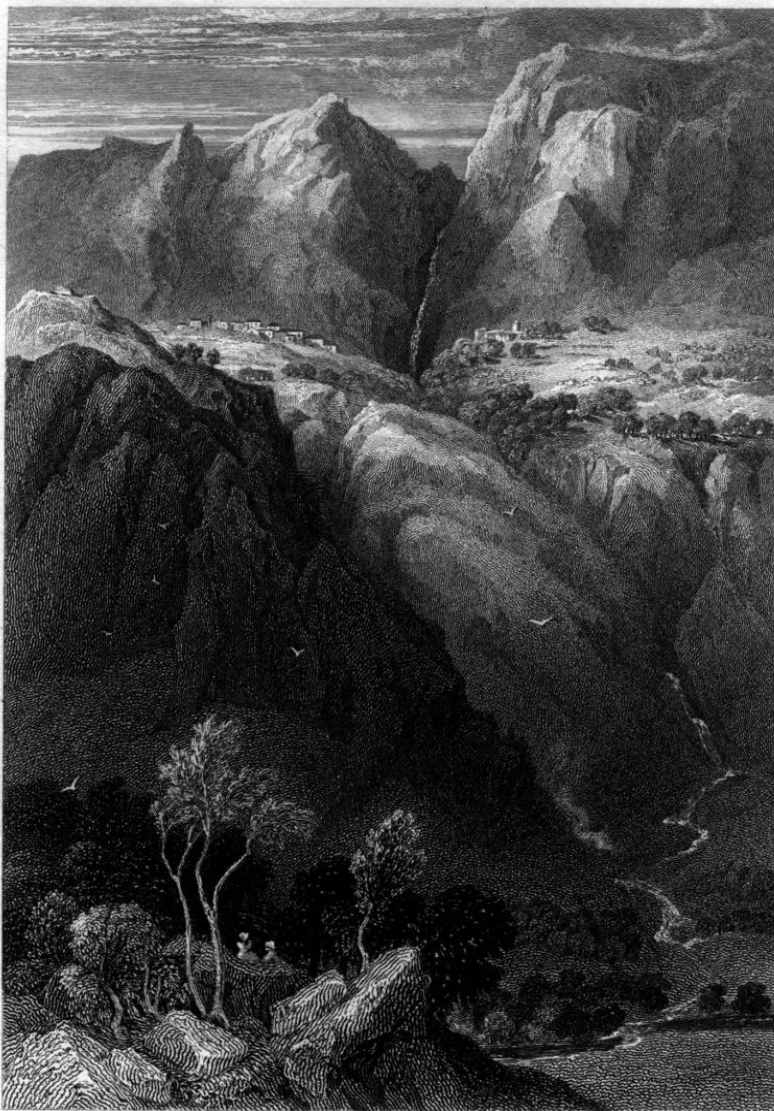

ΞΕΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Επιμέλεια: Αλεξίου Στέλιος,
Αχλάτης Στέφανος,
Γιαλαμπουκίδης Διαμαντής,
Σφοντούρης Γιάννης

Μάθημα: Project Χαρακτική
Σχολείο Α' Αρσάκειο Λύκειο
Ψυχικού

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:
Ε.Τσοτσορού

Drawn by H.W. Williams.

Engraved by W. Miller.

DELPHI.

CASTALIAN FOUNTAIN, ON MOUNT PARNASSUS.

Εισαγωγή

- **Χαρακτική** είναι η τέχνη της εγχάραξης μιας σκληρής επίπεδης, κυλινδρικής ή άλλου είδους επιφάνειας με σκοπό την δημιουργία διακοσμητικών σχεδίων σ' αυτήν την επιφάνεια. Για παράδειγμα, οι αρχαίοι σφραγιδολίθοι και οι αρχαίες επιγραφές σε στήλες αποτελούν τα πρώτα χαρακτηριστικά έργα της ανθρωπότητας.
- Η τέχνη της χαρακτικής γνώρισε μεγάλη ακμή κατά την περίοδο της υποδούλωσης των Ελλήνων κάτω από την οθωμανική κυριαρχία και εν τέλει την ελληνική επανάσταση. Πολλοί και γνωστοί φιλέλληνες ήθελαν εκείνη την εποχή να εξερευνήσουν τον ελλαδικό χώρο, οι λεγόμενοι περιηγητές, ανάμεσα στους οποίους και αρκετοί χαρακτές. Αυτό το οποίο ώθησε τους περιηγητές να έλθουν στην Ελλάδα, ήταν το ρεύμα του ρομαντισμού, καθώς και το ενδιαφέρον τους να γνωρίσουν από κοντά πλέον την Ελλάδα, την οποία την είχαν ταυτίσει με την Ελλάδα της αρχαίας εποχής. Ωστόσο, ερχόμενοι διαπίστωσαν πως η Ελλάδα που είχαν στον νου τους δεν ήταν παρά μόνο μια ανάμνηση. Παρ' όλα αυτά, οι περιηγητές, υπήρξαν αρωγοί και υποστηρικτές των Ελλήνων και της ελληνικής επανάστασης.

Van Moor

- Jean Baptiste Vanmour (ή αλλιώς), φλαμανδικής καταγωγής ζωγράφος και ικανός χαράκτης, φημισμένος για τη λεπτομερή απεικόνιση της ζωής στην Οθωμανική Αυτοκρατορία κατά τη διάρκεια της περιόδου της Tulip και την βασιλεία του σουλτάνου Αχμέτ Γ, ενώ το έργο του τελικά κέρδισε τον θαυμασμό του σουλτάνου.
-
- Ο Van Mour γεννήθηκε στις 9 Ιανουαρίου 1671 στην πόλη Valenciennes, φλαμανδική πόλη, η οποία πλέον ανήκει στη Γαλλία. Σπούδασε ζωγραφική στο εργαστήριο του Jacques-Albert Gérin, και το έργο του κέντρισε το ενδιαφέρον ενός αριστοκράτη και πολιτικού της εποχής, του Marquis Charles de Ferriol. Ο Ferriol έγινε προστάτης του Van Mour. Ο Van Mour κλήθηκε από τον De Ferriol να πάει στην Κωνσταντινούπολη, όταν αυτός διορίστηκε εκεί ως Πρέσβης της Γαλλίας το 1699. Στην Κωνσταντινούπολη ο Van Mour αφιερώθηκε στο να ζωγραφίζει τους ανθρώπους και αξιοθέατα της πόλης. Ο De Ferriol ανέθεσε στον Van Mour να φτιάξει εκατό πορτρέτα των κατοίκων της περιοχής. Όταν ο Ferriol επέστρεψε στο Παρίσι, το 1711, πήρε μαζί του μια τεράστια συλλογή από χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένων και αυτών των εκατό πορτρέτων, τα οποία φιλοτεχνήθηκαν από τον Van Mour στο διάστημα της περιόδου 1707-1708. Το βιβλίο είχε μεγάλη επιρροή στη Δυτική Ευρώπη και δημοσιεύτηκε σε τουλάχιστον πέντε γλώσσες.
-
- Σχετικά ειρηνική περίοδος, κατά την οποία μπορούμε να πούμε ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε αρχίσει να στρέφεται προς την Ευρώπη.

- Εν τέλει, αυτού του είδους η ζωγραφική έγινε ειδικότητα του Van Mour. Το 1725 του απενεμήθη ο βαρυσήμαντος τίτλος του *Peintre Ordinaire du Roy en Levant* ως αναγνώριση της σημασίας του σπουδαίου έργου του για τη γαλλική κυβέρνηση, αλλά αυτό δεν τον βοήθησε στο να μην οδηγείται ολοένα και περισσότερο σε οικονομικές δυσκολίες. Ο ολλανδός πρεσβευτής, Cornelis Calkoen, μεγάλος θαυμαστής της δουλειάς του Van Mour, διέσωσε και πήρε τον Van Mour υπό την αιγίδα του.
- Ο Calkoen, όπως και ο De Ferriol παλιότερα, πήρε μια μεγάλη συλλογή από έργα ζωγραφικής του Van Mour μαζί του, όταν διορίστηκε ως πρεσβευτής στη Δρέσδη. Στη διαθήκη του, το 1762, απαγόρευσε στους κληρονόμους του να πουλήσουν αυτά τα έργα ζωγραφικής ή να σπάσουν τη συλλογή.
-
- Αργότερα αυτή η συλλογή μεταφέρθηκε σε μουσείο του Άμστερνταμ, το 1817, όπου αναφερόταν ως συλλογή με το όνομα «τα τουρκικά έργα ζωγραφικής», και ύστερα βρέθηκε να αποτελεί περιουσία του κράτους, για να καταλήξει στο τέλος στο Rijksmuseum, όπου και βρίσκεται από το 1903 έως σήμερα.
-
- Έζησε στην Κωνσταντινούπολη για 37 χρόνια, όπου και πέθανε, στις 22 Ιανουαρίου 1737. Ωστόσο, δεν υπάρχει κανένα ίχνος του τάφου του εκεί σήμερα.

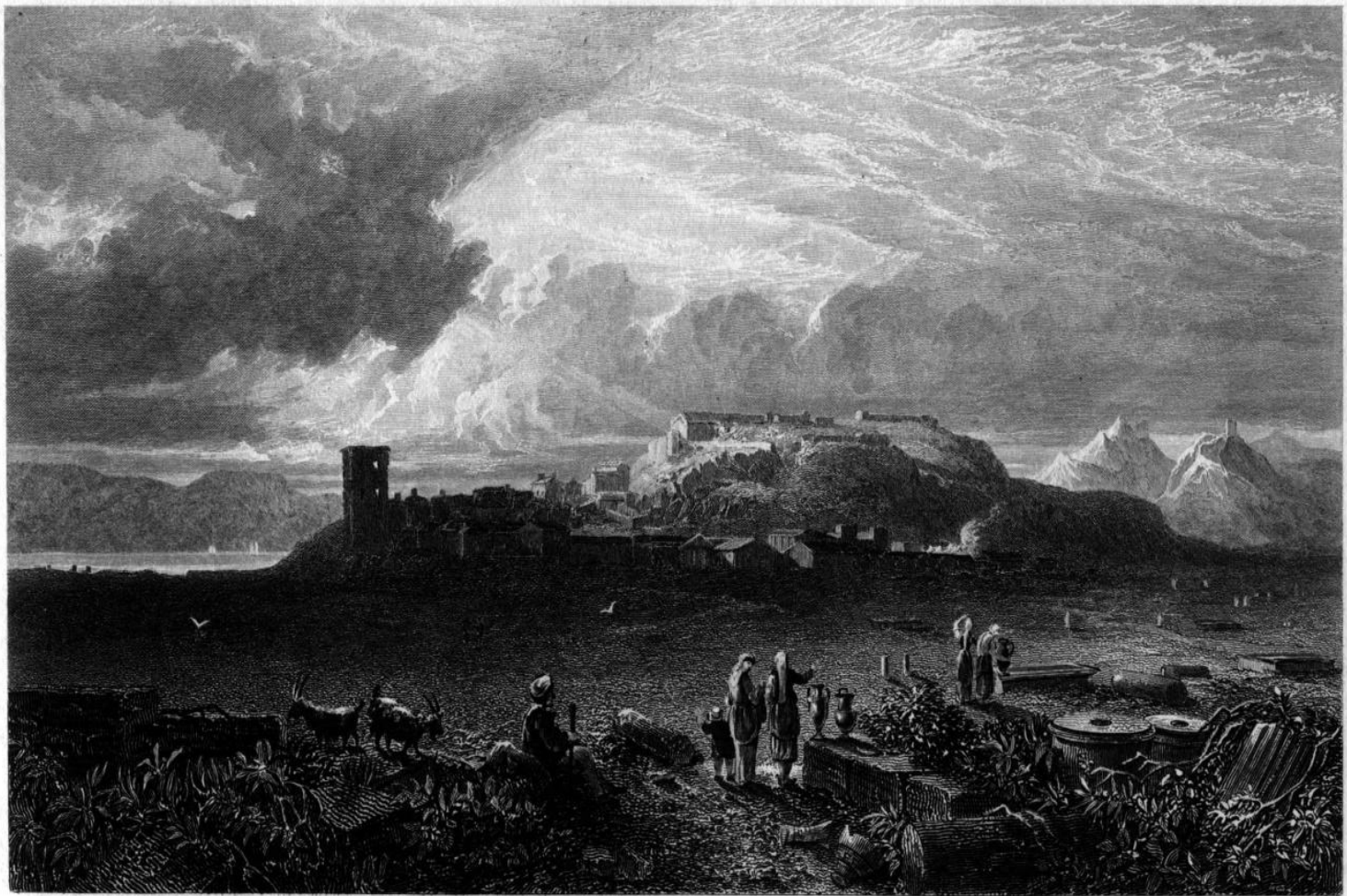
Hans Pleydenwurff

- **Hans Pleydenwurff** (ή αλλιώς **Pleidenwurff**), Γερμανός ζωγράφος, γεννήθηκε το 1420, κατά πάσα πιθανότητα στο Bamberg της Γερμανίας.
-
- Από το 1457, ο Hans έζησε στη Νυρεμβέργη, όπου ίδρυσε ένα νέο στυλ του ρεαλισμού, επηρεασμένος από ζωγράφους της λεγόμενης «Βόρειας Αναγέννησης» και επηρεάζοντας με τη δική του σειρά την ολλανδική ζωγραφική.
- Πατέρας του ήταν ο Kunz Pleydenwurff, αξιοσέβαστος ζωγράφος και μερικής απασχόλησης δήμαρχος της γεννέτηρας πόλης του Hans.
- Υπήρξε πιθανότατα δάσκαλος του Μιχαήλ Wolgemut. Ένας από τους γιους του, ο Wilhelm Pleydenwurff (1460), συνδέεται με τον μαθητή του πατέρα του, Μιχαήλ Wolgemut, καθώς δημιούργησαν από κοινού έργα όπως τις ξυλογραφίες του «Χρονικού της Νυρεμβέργης» («Nuremberg Chronicle») του Hartmann Schedel.
- Πέθανε στις 9 Ιανουαρίου 1472 στην Νυρεμβέργη, δηλαδή στην πόλη όπου το καλλιτεχνικό έργο του γνώρισε την ύψιστη ακμή του.

Μίλερ Γουίλιαμ

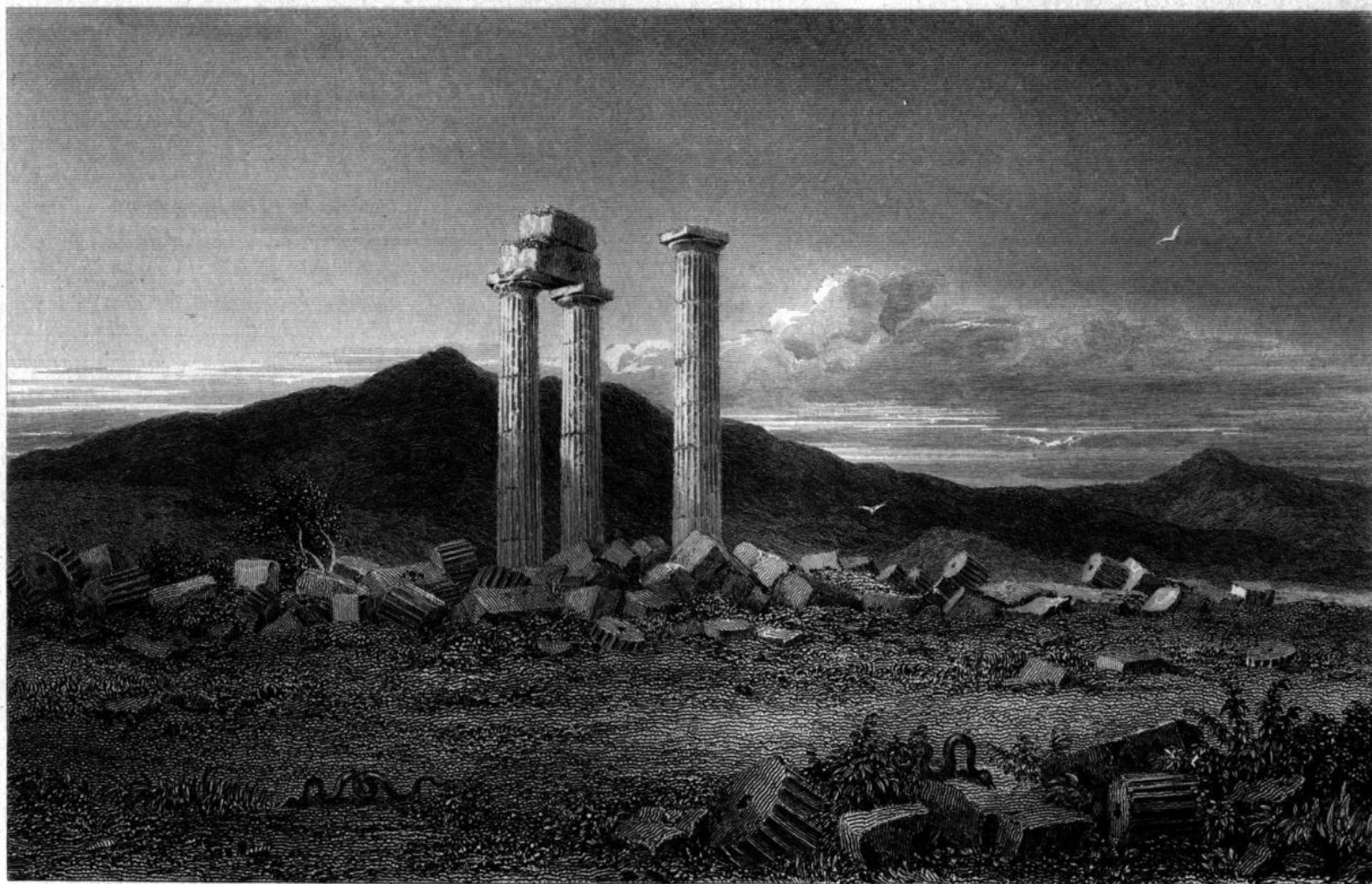
- Μίλερ, Γουίλιαμ (1864 –1945). Άγγλος ιστορικός και δημοσιογράφος. Μετά τις σπουδές του στο κολέγιο του Ράγκμπι και στην Οξφόρδη, επιδόθηκε στη δημοσιογραφία, κυρίως ως μόνιμος ανταποκριτής της εφημερίδας *Morning Post* στη Ρώμη (1903-23) και στην Αθήνα (1923-41). Είχε την ευκαιρία να ταξιδέψει σε όλες τις χώρες της Βαλκανικής και της Ανατολικής Μεσογείου, να ερευνήσει αρχεία και να γνωρίσει από κοντά τους λαούς των χωρών αυτών. Ιδιαίτερα όμως συνδέθηκε με την Ελλάδα, όπου είχε πολλούς φίλους από τον πολιτικό και τον επιστημονικό κόσμο. Μετά τη βιαστική του αναχώρηση από την Αθήνα, το 1941, η πολύτιμη βιβλιοθήκη του λεηλατήθηκε από τους Γερμανούς. Ο Μ. διακρίθηκε ως συγγραφέας μονογραφιών και μεγάλων ιστορικών συνθέσεων που αναφέρονται κυρίως στη μεσαιωνική ιστορία των βαλκανικών λαών, στη φραγκοκρατούμενη Ανατολή και στο Ανατολικό Ζήτημα. Από τα έργα του που αναφέρονται στην ελληνική ιστορία τα σημαντικότερα τιτλοφορούνται: *Οι Λατίνοι στην Ανατολή, 1204-1566* (1908), γνωστό περισσότερο από την ελληνική μετάφραση του Σπυρίδωνα Λάμπρου (*Ιστορία της εν Ελλάδι Φραγκοκρατίας*) και πιο πρόσφατα του Άγγελου Φουριώτη (*Η Φραγκοκρατία στην Ελλάδα*). *Ελλάδα και Μακεδονία* (1920), που μεταφράστηκε επίσης από τον Λάμπρου με τον τίτλο *Η Τουρκία καταρρέουσα*. *Μελέτες περί της λατινικής Ανατολής* (1921), γνωστό και από τη μετάφραση του Λάμπρου *Η Ελλάς επί Ρωμαίων, Φράγκων και Τούρκων*. *Τραπεζούς, η τελευταία ελληνική αυτοκρατορία* (1926). *Ιστορία του ελληνικού λαού, 1821-1921* (1922). Επίσης ο Μίλερ έκανε σπασμωδικά με θέμα τους αρχαιοελληνικούς ναούς.

H.W. Williams. del.

Engraved by W. Miller.

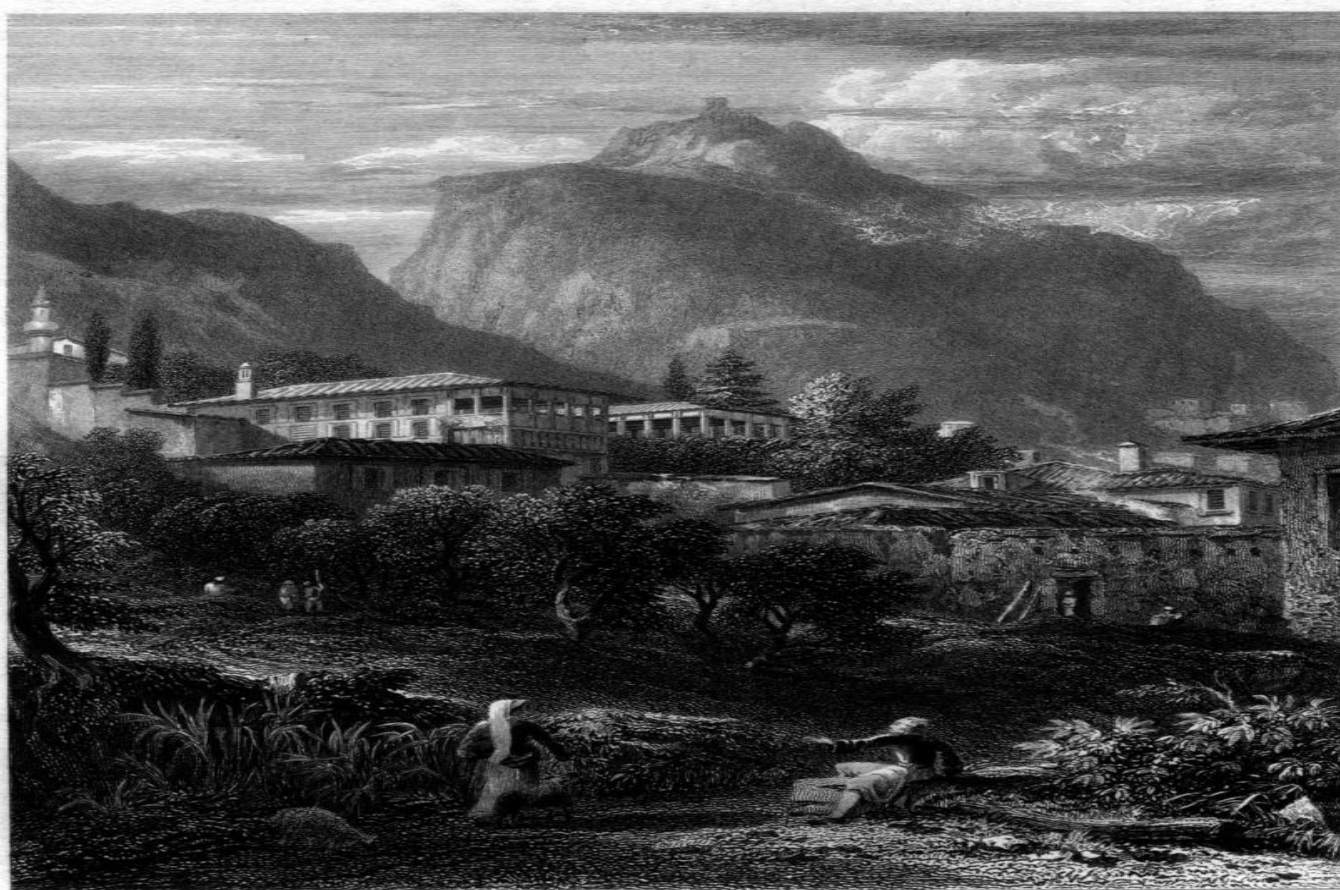
ELEUSIS, & PART OF THE ISLAND OF SALAMIS.

Drawn by H.W. Williams.

Engraved by Willm Miller.

NEMEA.

Drawn by H.W. Williams, from a
sketch by C.R. Cockerell, Esq.

Engraved by W. Miller.

PART OF MISITRA.
THE ANCIENT SPARTA.

Drawn by H.W. Williams.

Engraved by W. Miller.

PLAIN OF PLATÆA.
FROM MOUNT CITHERON.

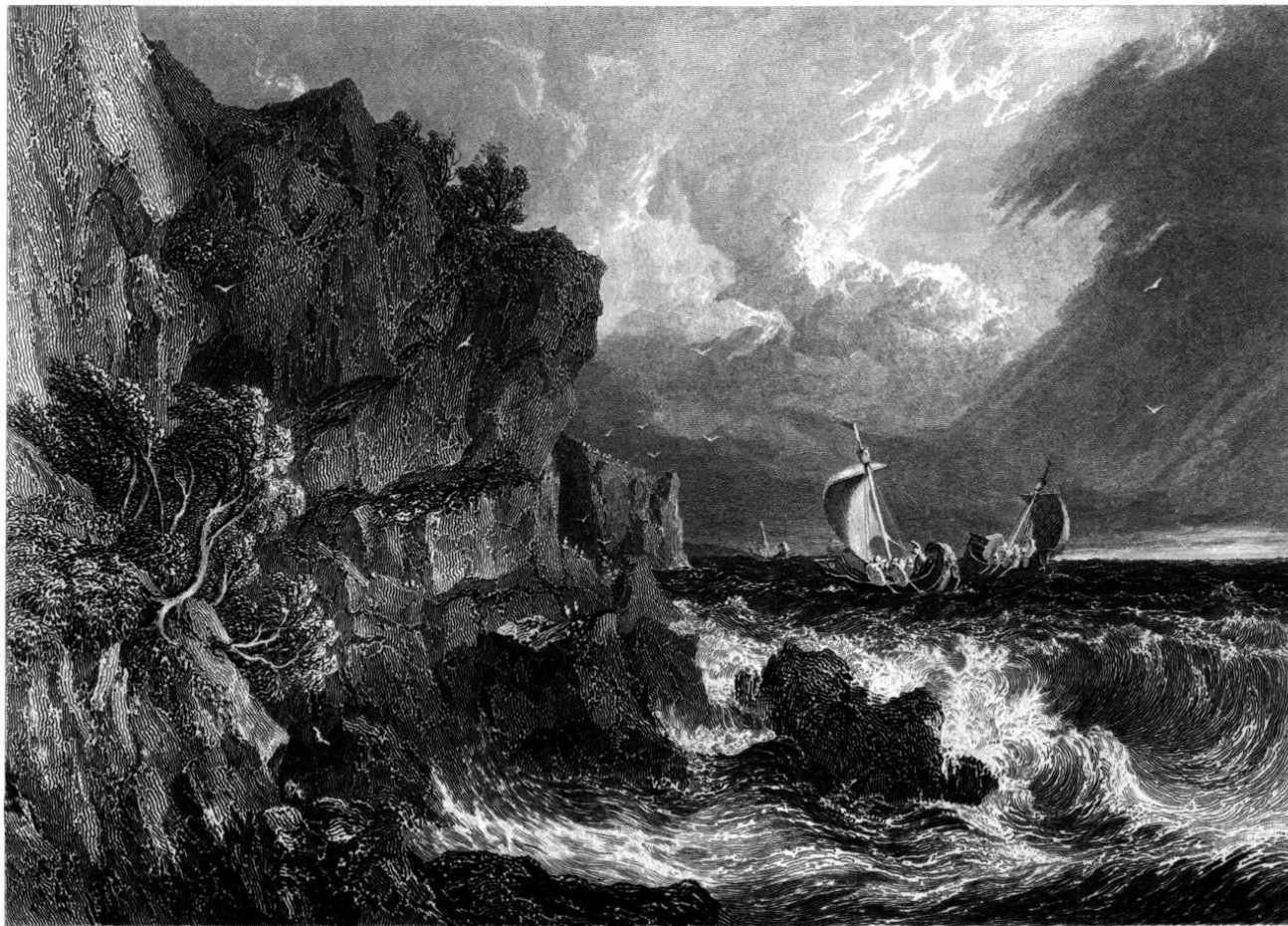

Drawn by H.W. Williams.

Engraved by W. Miller.

PROMONTORY OF SUNIUM.

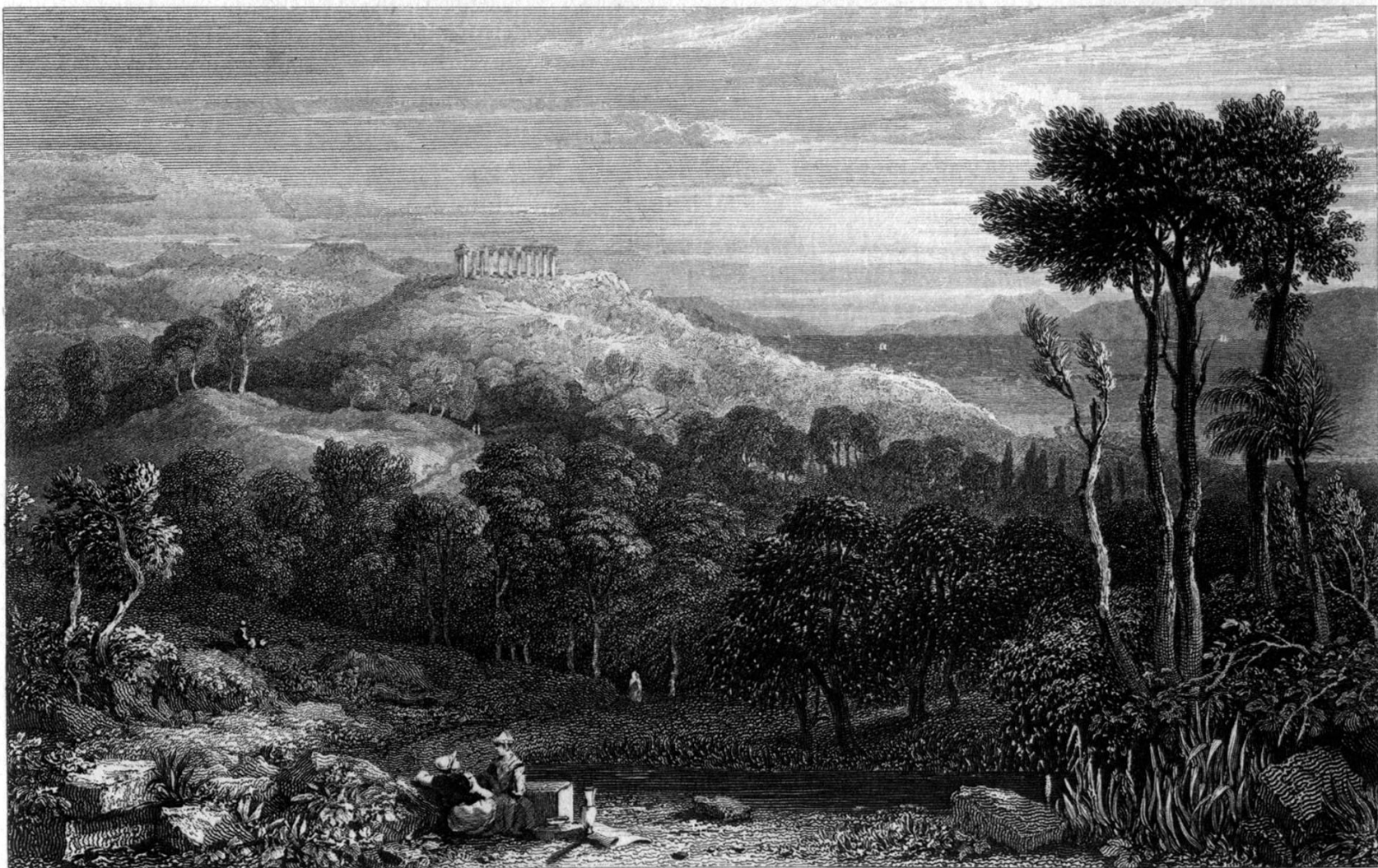
FROM THE SEA.

H.W. Williams, del. from a Sketch by C. Jones Esqr.

Engraved by Willm Miller.

ROCKS OF THE STROPHADES.

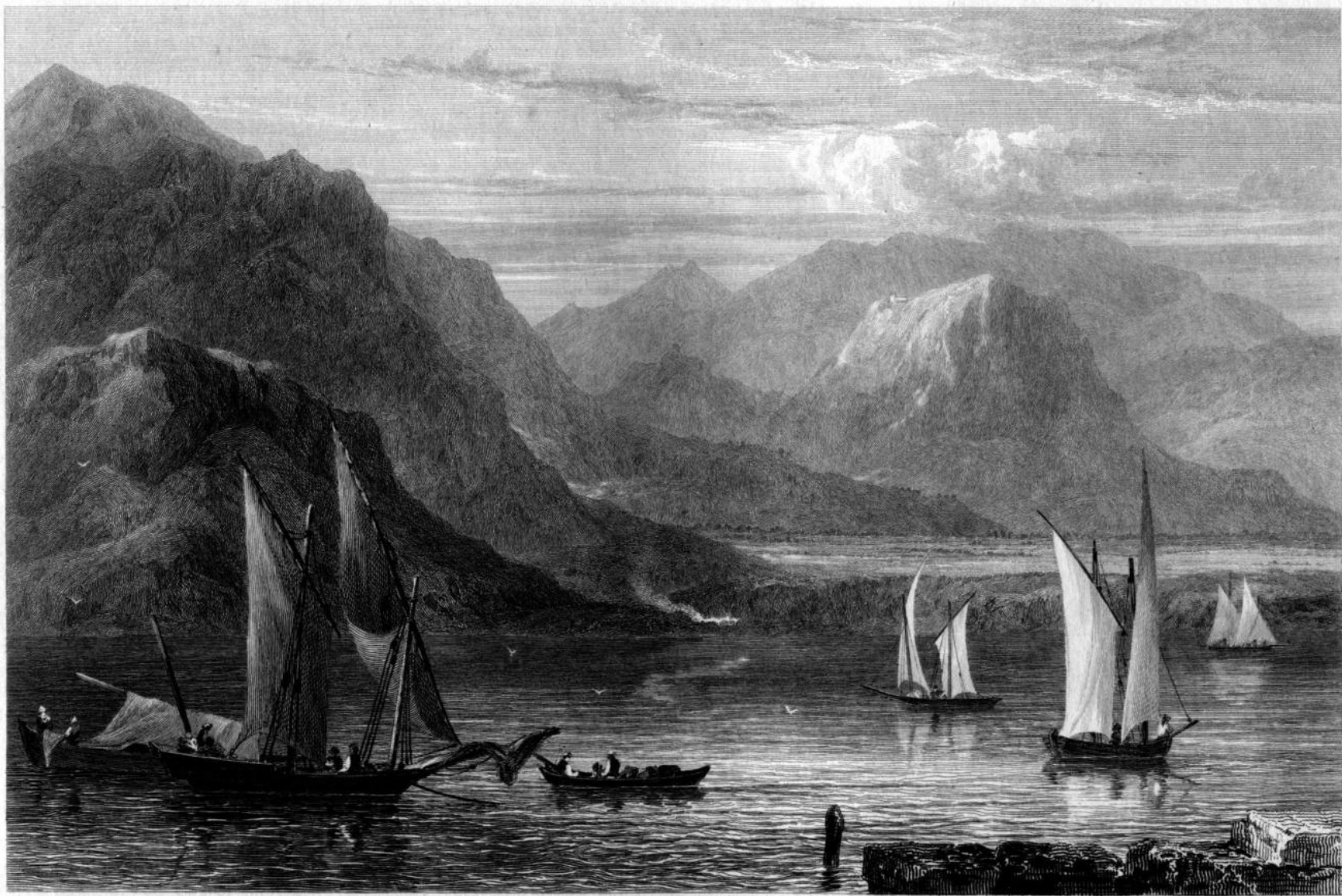

Drawn by H.W.Williams.

Engraved by W. Miller.

TEMPLES OF JUPITER PANHELLENIUS.

ÆGINA.

Drawn by H.W. Williams.

Engraved by W. Miller.

VIEW LOOKING ACROSS THE ISTHMUS OF CORINTH.

Έντουαρντ Λίαρ

- Ο Έντουαρντ Λίαρ (1812 – 1888) ήταν Άγγλος συγγραφέας και ζωγράφος, γνωστός κυρίως για τη συνεισφορά του στο είδος της παράδοξης λογοτεχνίας και της σατιρικής ποίησης.
- Γεννήθηκε στο Χάιγκεϊτ, κοντά στην πόλη του Λονδίνου και υπήρξε το νεότερο από τα 21 παιδιά του χρηματιστή Τζερεμιάα Λίαρ (1788-1833) και της Αν Κλαρκ Σκέριτ (1766-1844). Τέσσερα χρόνια μετά τη γέννηση του Έντουαρντ, η οικογένεια αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την πολυτελή ζωή στην οποία είχε συνηθίσει, μετά από αποτυχία του πατέρα του στο χρηματιστήριο. Την ανατροφή του ανέλαβε στη θέση της μητέρας του η μεγαλύτερη αδελφή του, Αν Λίαρ, ενώ στην εκπαίδευσή του συνέβαλε επίσης η αδελφή του Σάρα. Οι δύο αδελφές του τον έφεραν σε πρώτη επαφή με την κλασική λογοτεχνία και τη ρομαντική ποίηση, όπως και με τη ζωγραφική. Από την ηλικία των δεκαπέντε ετών ασχολήθηκε με το σχέδιο για βιοποριστικούς λόγους. Εργάστηκε στο Βρετανικό Μουσείο, όπου φιλοτέχνησε σχέδια πτηνών, συνεργαζόμενος με τον ορνιθολόγο Τζον Γκουλντ, με τον οποίο ταξίδεψε στο Άμστερνταμ, στο Ρότερνταμ, στη Βέρνη και στο Βερολίνο. Καθόλη τη διάρκεια της ζωής του, ο Λίαρ υπέφερε από επιληψία και κατάθλιψη, ενώ στο τέλος της ζωής του αντιμετώπισε επίσης προβλήματα με την όρασή του. Υπήρξε δεινός ταξιδευτής, με την Ιταλία, την Ελλάδα, την Αλβανία, την Παλαιστίνη, τη Συρία, την Αίγυπτο και την Ινδία να αποτελούν μερικούς από τους πολυάριθμους σταθμούς των περιπλανήσεών του. Ως ζωγράφος, φαίνεται πως έχαιρε εκτίμησης, ενώ υπήρξε δάσκαλος της βασίλισσας Βικτωρίας για σύντομο χρονικό διάστημα, από την οποία πληροφορούμαστε πως ο Λίαρ ήταν εξαιρετικός στη διδασκαλία του.

Αποψη των Κυθερων

Κρήτη

ist-art-gallery.com
This watermark does not appear on the painting

Λουί Ντυπρέ

- Ο Λουί Ντυπρέ (1789 - 1837) ήταν Γάλλος ζωγράφος, φιλέλληνας και αρχαιολάτρης. Γεννήθηκε στο Seine et Oise το 1789. Τίποτα δεν είναι γνωστό για την πατρική του οικογένεια και την παιδική του ηλικία, εκτός από το ότι είχε έναν αδελφό και μια αδελφή και ότι οι γονείς του ζούσαν ακόμη κατά το 1819.
- Η μαθητεία του στη Σχολή του Ζακ-Λουί Νταβίντ (επίσημου ζωγράφου του Ναπολέοντα) θα καθορίσει την προσωπικότητά του και το μορφοπλαστικό περιεχόμενο της τέχνης του. Η γνωριμία του με τον καρδινάλιο και επίσκοπο της Λυών Joseph Fesch, θείο του Ναπολέοντα, μεγάλη εκκλησιαστική και πολιτική προσωπικότητα αλλά και ειδήμονα φιλότεχνο, θα αποδειχτεί επωφελέστατη αφού ο ίδιος θα τον στείλει το 1811 στο Κάσσελ στην Αυλή του Ιερώνυμου Βοναπάρτη, Βασιλιά της Βεσφαλίας. Το ίδιο έτος ο Ιερώνυμος τον ονομάζει αυλικό ζωγράφο. Η παραμονή του στο Κάσσελ δεν θα ξεπεράσει την διετία (1811-1812).
- Το 1813 βρίσκεται στη Ρώμη όπου μένει για δύο χρόνια και αμέσως μετά πηγαίνει για άλλα δύο χρόνια στη Νάπολη (1814-1816).

- Τον Φεβρουάριο του 1819 επισκέπτεται τον ελληνικό χώρο μαζί με τρεις Άγγλους περιηγητές (Heyet, Hay και Viwian). Εκείνοι θα αναλάμβαναν τα έξοδα, αυτός θα τους παρέδιδε ως αντάλλαγμα, εικόνες των μνημείων και των τόπων της χώρας. Οι τέσσερις ταξιδιώτες και η μικρή συνοδεία τους διατρέχουν την Κέρκυρα, την Ήπειρο, τη Θεσσαλία, τη Στερεά Ελλάδα, τα περίχωρα της Αττικής και τα νησιά του Σαρωνικού. Χωρίζουν όταν ο Dyrè συνεχίζει την περιήγησή του στην Κωνσταντινούπολη και κατόπιν προσκεκλημένος του Μιχαήλ Σούτσου, στο Βουκουρέστι, ενώ εκείνοι επιστρέφουν στην πατρίδα τους. Το οδοιπορικό του τελειώνει με την άφιξη του καλλιτέχνη στη Ρώμη στις 18 Απριλίου 1820.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Δ.ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ντόντγουελ

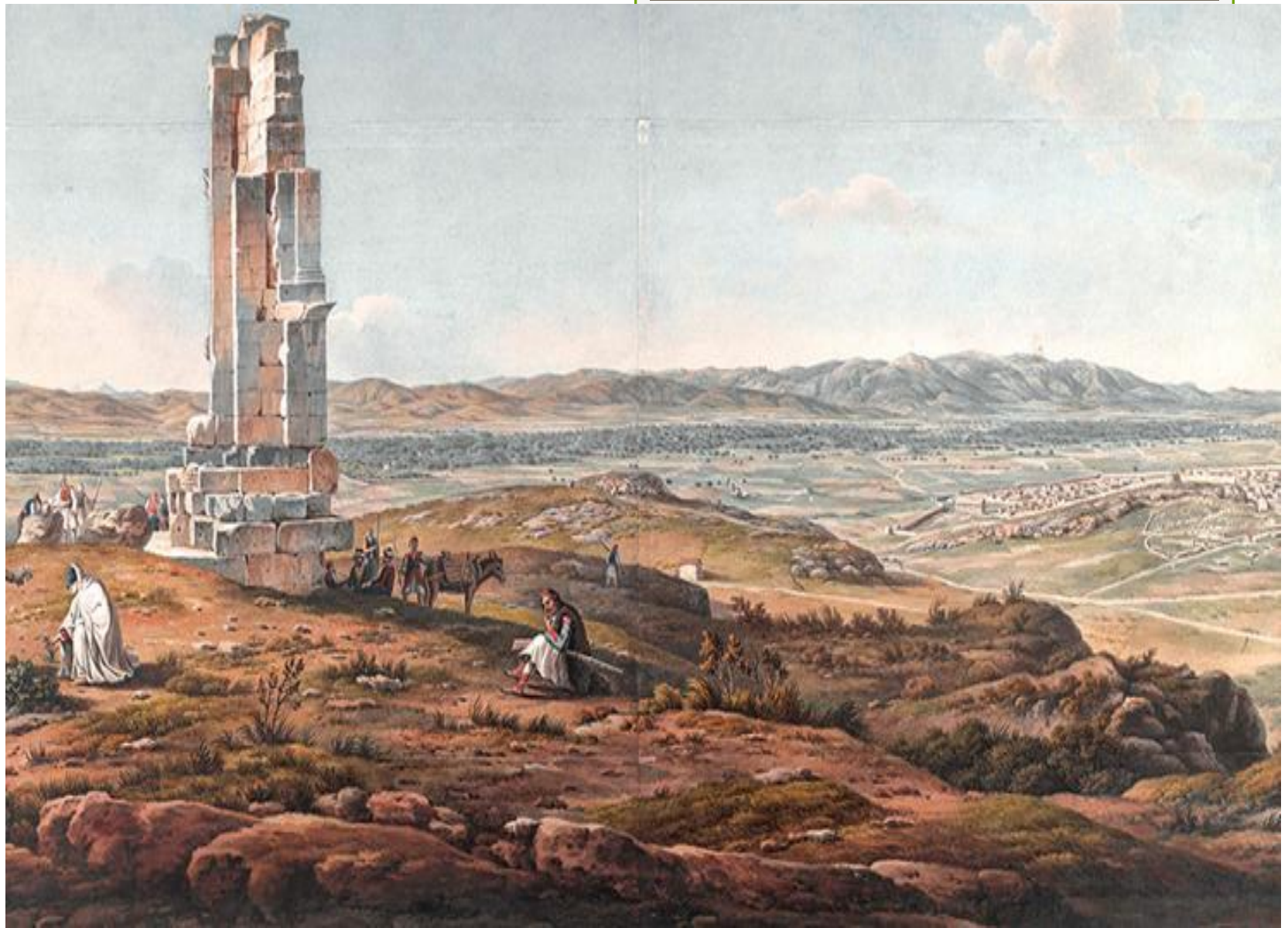
- Ντόντγουελ, Έντουαρντ (Edward Dodwell, 1767 – 1832). Βρετανός περιηγητής και λόγιος. Σπούδασε αρχαιολογία και φιλολογία στο Trinity College του πανεπιστημίου Κέιμπριτζ. Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του αφοσιώθηκε στη μελέτη των πολιτισμών της Μεσογείου. Στο διάστημα 1801-6 επισκέφθηκε αρκετές φορές την τουρκοκρατούμενη Ελλάδα και μελέτησε τις αρχαιότητες στην Ολυμπία, στους Δελφούς, στις Μυκήνες, στην Επίδαυρο, στην Κόρινθο, στη Θήβα, στη Χαιρώνεια, στον Ορχομενό, στην Αίγινα και στην Αττική, στην οποία (μαζί με τον βοηθό του, Ιταλό ζωγράφο Σιμόνε Πομάρντι) έκανε και αρχαιολογικές έρευνες. Συγχρόνως με την Ελλάδα, επισκέφθηκε και την Ιταλία, στην οποία εγκαταστάθηκε ως ευνοούμενος του Βατικανού. Ο Ν. κατάρτισε πλούσιες αρχαιολογικές συλλογές, οι οποίες μετά τον θάνατό του αγοράστηκαν από τη Γλυπτοθήκη του Μονάχου. Έγγραψε πολλά έργα, τα κυριότερα από τα οποία τιτλοφορούνται: Αρχαιολογική και τοπογραφική περιήγηση στην Ελλάδα στα χρόνια 1801-1806, Μερικά ελληνικά ανάγλυφα (1812), Απόψεις της Ελλάδας (1821) και Απόψεις και περιγραφές κυκλώπειων και πελασγικών μνημείων στην Ελλάδα και στην Ιταλία με υστερότερα κτίσματα (1834).

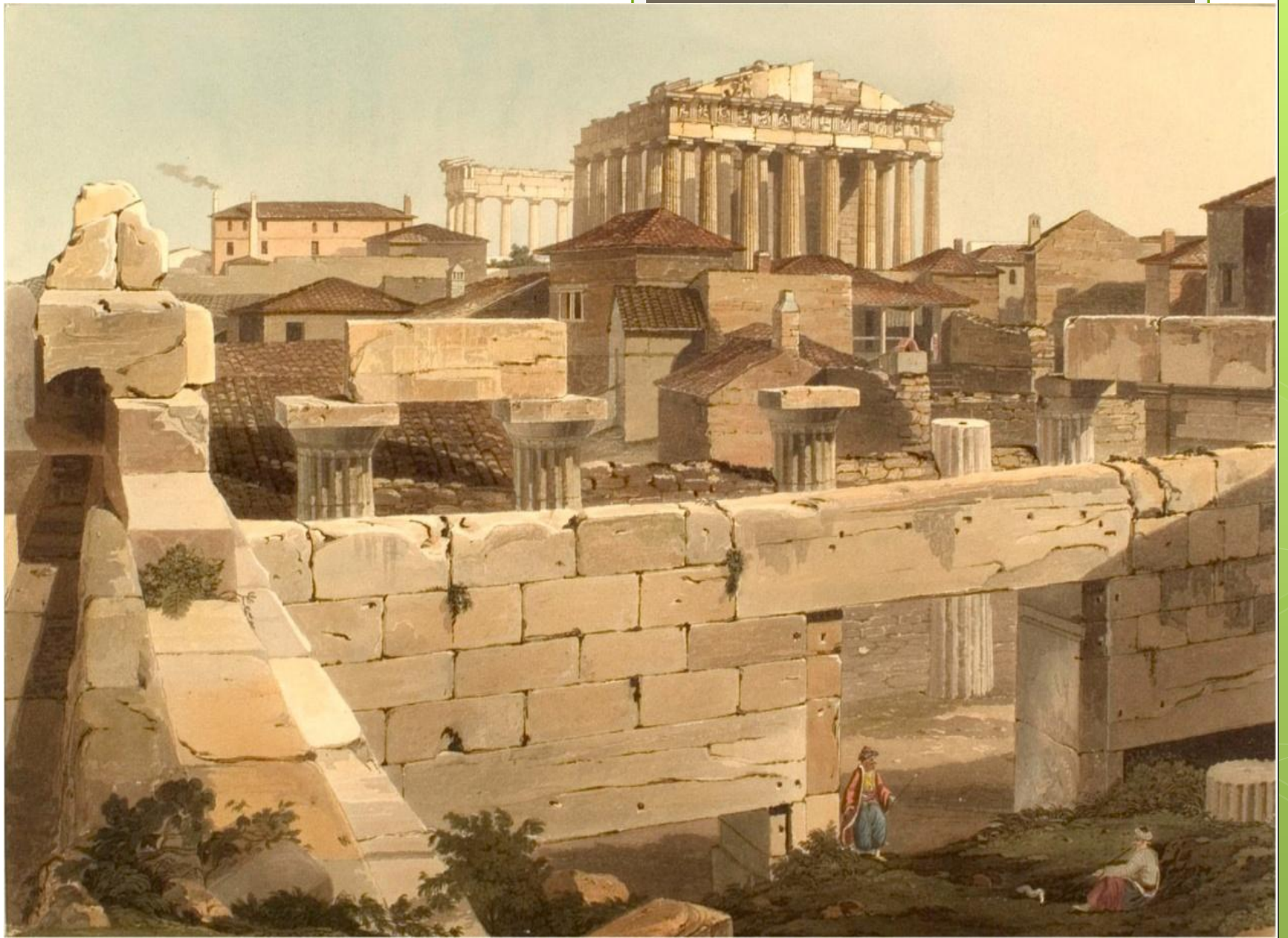

ΠΑΖΑΡΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

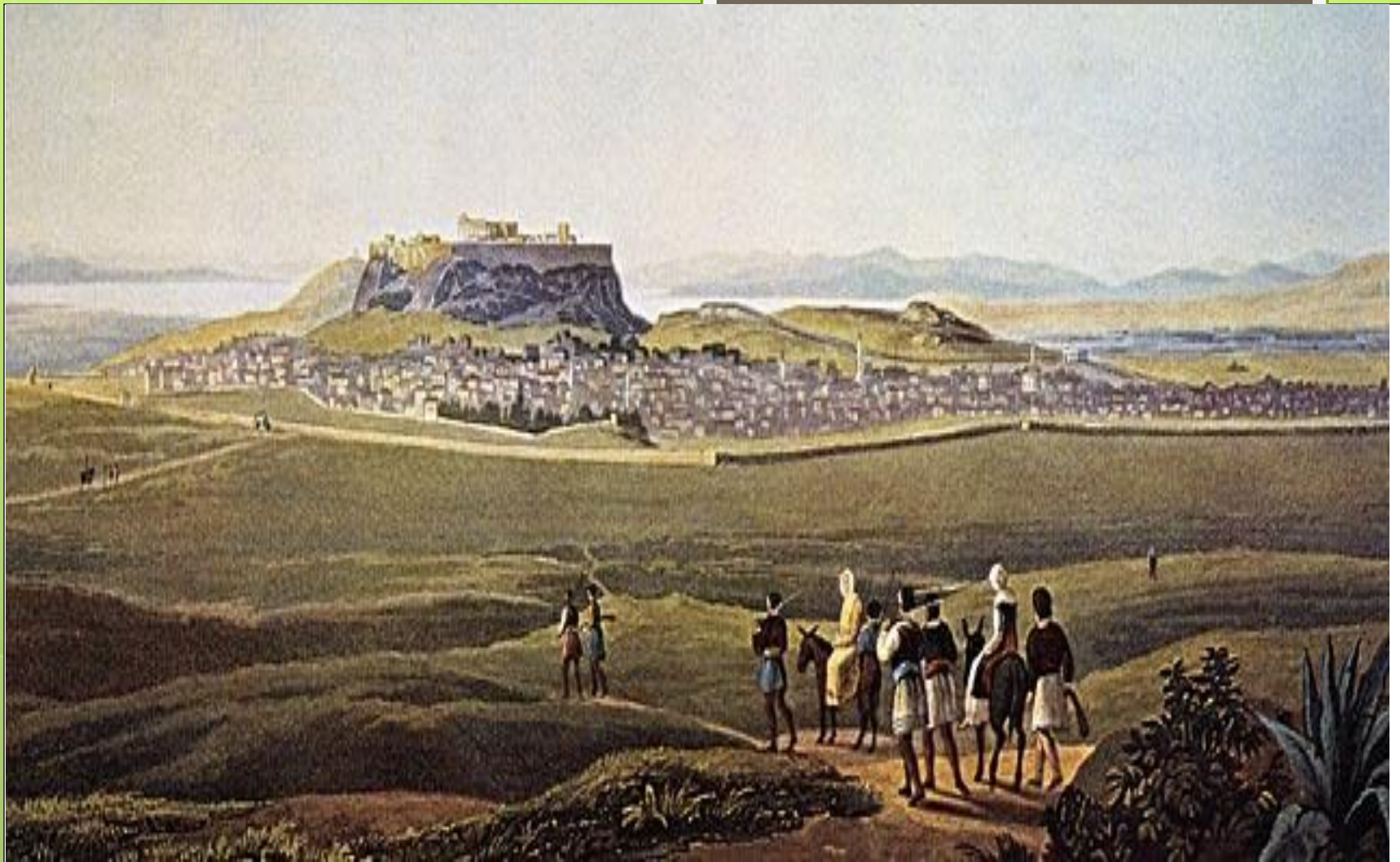

ΠΑΡΘΕΝΟΝΑΣ

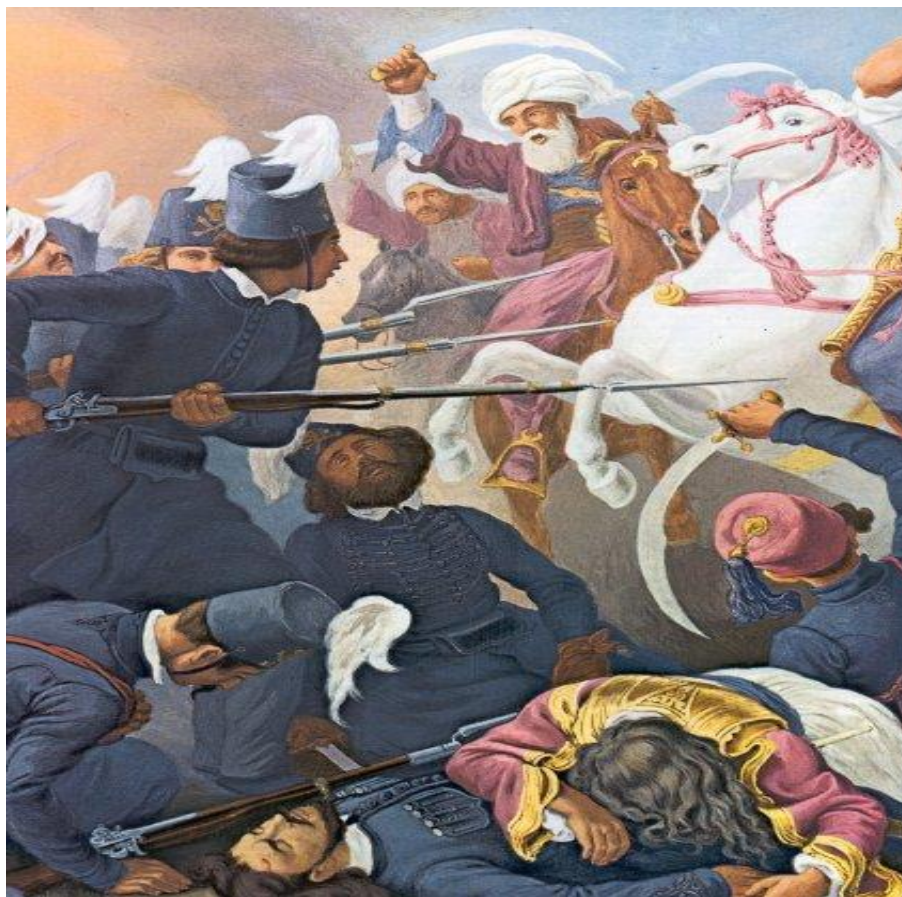
ΛΥΚΑΒΙΤΤΟΣ

- Βαυαρός ζωγράφος. Με τα έργα του, χάραξε στη εθνική μνήμη μας τις μορφές των ηρώων του 1821. Ο Peter VonHess έφθασε στην Ελλάδα συνοδεύοντας τον νεαρό Βασιλιά Όθωνα, μετά από εντολή του βασιλιά Λουδοβίκου Α' της Βαυαρίας, πατέρα του Όθωνα, και είχε την τύχη να γνωρίσει τους πρωταγωνιστές της Επανάστασης και να ζωγραφίσει μέσα στα ερείπια που ακόμη κάπνιζαν. Ο ελληνικός πληθυσμός είχε μεγάλες προσδοκίες για τον 17χρονο βασιλιά. Όλοι προσδοκούσαν να ανοίξει το δρόμο για την ανασυγκρότηση της χώρας, η οποία ανασυστάθηκε μετά από ένα αιματηρό αγώνα ανεξαρτησίας από τα δεσμά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αυτές τις ανεπανάληπτες και μεγάλες στιγμές του Ελληνικού έθνους είχε την ευκαιρία να βιώσει ο Von Hess καταγράφοντας τες με τον χρωστήρα του.
- Ο Peter von Hess, φιλοτέχνησε 39 σκηνές σχετικές με τον αγώνα, καθώς και προσχέδια τοιχογραφιών τα οποία επρόκειτο να διακοσμήσουν τις στοές των κήπων του παλατιού στο Μόναχο αλλά και τους τοίχους των ανακτόρων του τσάρου Νικολάου Α' στην Αγία Πετρούπολη. Είναι γνωστός και καθιερωμένος ζωγράφος πολεμικών θεμάτων που το ύφος και η πλαστική του γλώσσα ακολουθούν την παράδοση της γερμανικής ρομαντικής ζωγραφικής ιστορικών σκηνών, εμπλουτισμένης με προσωπικά του στοιχεία. Σε ηλικία 15 ετών περίπου, αυτός και ο αδελφός του Heinrich, έφυγαν από το Ντίσελντορφ με την οικογένειά τους και εγκαταστάθηκαν στο Μόναχο. Εκεί σπούδασε στην Ακαδημία από το 1809 έως το 1814.

- ◉ Ως νεαρός ζωγράφος ακολούθησε τον Ναπολέοντα στις εκστρατείες του. Το χρονικό διάστημα 1816 -17 ανέλαβε μια μελέτη και ταξίδεψε στην Ιταλία. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του εκεί ανακάλυψε την προτίμησή του σε ένα νέο προσωπικό ύφος και πλαστικότητα, συνδυάζοντας το ιταλικό τοπίο με το ρουστίκ. Το 1824 ήταν ένας από τα ιδρυτικά μέλη της συντεχνίας των καλλιτεχνών του Μονάχου η οποία σύντομα έγινε ένα βήμα για μια πιο πολιτική προσέγγιση για τους ομόφρονες της τεχνικής του. Σήμερα, μνημειώδεις σκηνές συχνά φαίνονται να είναι καθαρά θεατρικές. Όμως, μετά από μία πιο προσεκτική ματιά, διαφαίνεται μια γοητεία που οφείλεται στην απόλυτη προσοχή της λεπτομέρειας.
- ◉
- ◉ Ένας από τους πιο σημαντικούς πίνακες του είναι ο πίνακας που δείχνει τον βασιλιά Όθωνα κατά άφιξη του στο Ναύπλιο, που ήταν τότε η πρωτεύουσα της Ελλάδας.
- ◉
- ◉ Η ρητορική των στάσεων, των κινήσεων και των εκφράσεων στα πρόσωπα, η θεατρικότητα και ο emphaticός λόγος είναι τα κατεξοχήν μέσα μετάδοσης του μηνύματος και αποτελούν τα συστατικά στοιχεία του κώδικα επικοινωνίας με τους θεατές. Η ηρωική διάσταση, προσωποποιημένη σε επώνυμους αγωνιστές, ενσαρκωμένη σε ένα συγκεκριμένο άτομο κάθε φορά, είναι κομβικό γνώρισμα των παραστάσεων του κύκλου του αγώνα.(Αφροδίτη Κουριά. Το Ναύπλιο των περιηγητών).

Αλέξανδρος Υψηλάντης (1792–
1828) διαβαίνει τον Προύθο

Το ηρωικό τέλος του Ιερού
Λόχου στο Δραγατσάνι

Απαγχονισμός του Πατριάρχη
Γρηγορίου του Ε΄

Ανδρέας Μιαούλης

Η άφιξη του Όθωνα στο
Ναύπλιο

Ludwig Thiersch (Λουδοβίκος Θείρσιος)

- Γεννήθηκε στο Μόναχο της Βαυαρίας το 1825. Ήταν γιος του κλασικιστή και ελληνιστή φιλόλογου Ειρηναίου Θείρσου και αδελφός του χειρουργού Κάρλ Τίερς και του θεολόγου Χάινριχ Βίλελμ Γιόζιας Τίερς. Εγγράφτηκε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου για να σπουδάσει γλυπτική, αλλά έπειτα από μερικά χρόνια αποφάσισε να ασχοληθεί με την ζωγραφική, όπου είχε ως καθηγητές τους Χάινριχ Μαρία φον Ες (Heinrich Maria von Hess), Γιούλιους Σνορρ φον Κάρολσφελντ (Julius Schnorr von Carolsfeld) και Καρλ Σορν (Karl Schorn). Μετά την αποφοίτησή του από την ακαδημία, ζωγράφισε πίνακες με θέμα τη Σακουντάλα, ηρωικό πρόσωπο ενός δράματος γραμμένο από τον Ινδό ποιητή Καλιντάσα, και μια σκηνή την εξέγερση των Καμισάρ. Έπειτα μετέβηκε στη Ρώμη, όπου φιλοτέχνησε σκηνές από την καθημερινή ζωή των Ιταλών. Ενδεικτικός πίνακας εκείνης της περιόδου, είναι ο πίνακας "*Hiob unter seinen Freunden*" (Ο Ιώβ μεταξύ των φίλων του).

- Το 1852, συνόδεψε τον πατέρα του στην Αθήνα, όπου αντικατέστησε το ναπολιτάνο ζωγράφο Ραφαέλο Τσέκολι, καθηγητή του Σχολείου των Τεχνών (μετέπειτα Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών). Κατά την διάρκεια της παραμονής του στην Ελλάδα, τράβηξε το ενδιαφέρον του για τη βυζαντινή εικονογραφία. Αγιογράφησε αρκετές νωπογραφίες σε ελληνικές εκκλησίες και αποτέλεσε εισηγητής της εφαρμογής δυτικών τεχνοτροπιών, όπως η νατουραλιστική άποψη και την ανατομία των σώματος, ώστε να μοντερνοποιηθεί η βυζαντινή τέχνη.
- Στο πλαίσιο αυτό, του πιστώνεται ορισμένες φορές η αποκάλυψη της βυζαντινής τέχνης στον κόσμο της σύγχρονης τέχνης. Ωστόσο μια τέτοια μεταρρυθμιστική κίνηση, ήταν αμφιλεγόμενη στην Ελλάδα, αφού συναντούσε τη σθεναρή αντίσταση από όσους αντιτίθονταν σε αυτήν. Οι τελευταίοι υποστήριζαν ότι αποτελεί μια προσπάθεια να αντικαταστήσει τη μακρόχρονη ελληνική παράδοση με ξενόφερτες επιρροές. Αρκετές εφημερίδες της εποχής, αντιτάχθηκαν στον διορισμό του Λουδοβίκου Θείρσιου ως καθηγητή και συνέχιζαν να αντιτάσσονται στην παραλαβή των απαραίτητων προμηθειών ώστε να μπορέσει να αγιογραφήσει τις εκκλησίες που αναλάμβανε. Επί βασιλείας του Όθωνα, τέτοιες δυτικές μεταρρυθμίσεις, ήταν θεμιτές από τον Βαυαρό μονάρχη, όπως επίσης και από τον πρύτανη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και εξέχοντα αρχιτέκτονα Λύσανδρο Καυταντζόγλου, κάνοντας τις αντιδράσεις των συντηρητικών ανεπιτυχείς. Μαθητής του Θείρσιου ήταν ο ζωγράφος Νικόλαος Γύζης, ο οποίος μέσα από την τέχνη του, εμφάνιζε δυτικές επιδράσεις αρκετά ελληνοποιημένες, καταξιώνοντάς τον ως ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες ζωγράφους του 19ου αιώνα. Οι πιο γνωστές νωπογραφίες του, βρίσκονται στο παρεκκλήσιο του Αγίου Νικοδήμου του Νυκτερινού μαθητή του Κυρίου, στη συνοικία της Ακρόπολης, δίπλα στην ρωσική εκκλησία της Αγίας Τριάδας

- Τα επόμενα έτη, ταξιδεύει σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες όπου ζωγραφίζει νωπογραφίες σε εκκλησίες και ελαιογραφίες σε οικίες ιδιωτών. Η εκκλησιαστική του τέχνη, θεωρήθηκε εφάμιλλη δυτικοευρωπαϊών αγιογράφων, όπως οι Λούντβιχ Σάιτς και Ζαν-Ιππολύτ Φλαντρέν, που κατάφεραν να φέρουν ξανά στο προσκήνιο την δυτικοευρωπαϊκή εκκλησιαστική τέχνη.. Το 1856, μετέβηκε στη Βιέννη για να αναλάβει την αγιογράφιση μιας ελληνορθόδοξης εκκλησίας, όπου γνωρίζεται με τον Θεόφιλο Χάνσεν, έναν Δανοαυστριακό αρχιτέκτονα που επίσης πέρασε κάποια χρόνια της ζωής του στην Ελλάδα και ενδιαφέρθηκε για τη βυζαντινή ναοδομία. Όταν ο Χάνσεν ανέλαβε την ανακατασκευή της εκκλησίας της Αγίας Τριάδας σε νεοβυζαντινή μορφή, ζήτησε από το Θείρσιο και τον Καρλ Ραλ, Αυστριακό ζωγράφο, την αγιογράφιση της εκκλησίας. Τη χρηματοδότηση του έργου έγινε με δωρεά του ευεργέτη Σίμονα Σινά, ο οποίος έπειτα ζήτησε από τον Θείρσιο, την αγιογράφιση και μιας άλλης εκκλησίας στην Ρώμη. Κατά την διάρκεια της παραμονής του εκεί, φιλοτέχνησε τα έργα "*Charon als Seelenführer*" (Ο Χάροντας ως οδηγός των ψυχών), "*Bakchos' Einzug in den Hain von Kolonos*" (Είσοδος του Βάκχου στο Άλσος του Κολωνού) και "*Thetis' Klage um Achilleus*" (Ο θρήνος της Θέτιδας για τον Αχιλλέα).

- Το 1860, μετέβηκε στην Αγία Πετρούπολη όπου αγιογράφησε τις νωπογραφίες και τις φορητές εικόνες του παρεκκλησίου του Μεγάλου Δούκα Νικόλαου Νικολάεβιτς και του Μεγάλου Δούκα Μιχαήλ Νικολάεβιτς, και την προτεσταντική εκκλησία της Αγίας Αικατερίνης. Μετά την επιστροφή του στη Γερμανία, φιλοτέχνησε το "*Auferweckung der Tochter des Jairus und Christus in Gethsemane*" (Η ανάσταση της κόρης του Ιαείρου και ο Χριστός στη Γεθσημανή, 1866) στον πανεπιστημιακό ναό στο Κέμπτεν, όπως επίσης "*Predigt des Paulus auf dem Areopag*" (Το κήρυγμα του Παύλου στον Άρειο Πάγο) και τα επόμενα χρόνια αρκετά άλλα έργα, όπως "*Christus am Teich Bethesda*" (Ο Χριστός στη δεξαμενή της Βηθεςδά), "*Ceres, die ihre Tochter sucht*" (Η Δήμητρα που αναζητά την κόρη της), "*Christus in der Wüste*" (Ο Χριστός στην ερημο), "*Alarich in Athen als Sieger gefeiert*" (Ο Αλάριχος στην Αθήνα εορτάζει τη νίκη του) και "*Kreuztragung Christi*" (Ο Χριστός φέρει το Σταυρό). Κάποια χρόνια αργότερα, αγιογραφεί τις εικόνες από το τέμπλο του καθεδρικού ναού της Αγίας Σοφίας στο Λονδίνο, το οποίο καθαγιασθηκε το 1882.

Ο πίνακας του
1874 "*Unergründlich*" που
αποδίδεται ως "Ανεξιχνίαστος".

Ο Αλέξανδρος Α' στην Αθήνα,
εορτάζει την νίκη του, 1894

Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας!

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1836)

ΑΡΣΑΚΕΙΑ - ΤΟΣΙΤΣΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ